

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Lilian,

a examinat, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iulie 2020, în cauza penală în privința lui

Mitrofan Nicolai Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 13.09.2018 – 27.11.2019;

2. instanța de apel: 28.01.2020 – 14.07.2020;

3. instanța de recurs: 16.10.2020 – 20.01.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul central din 27.11.2019, inculpatul Mitrofan Nicolae a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 171 alin. (1) Cod penal și în baza acestei Legi, în coroborare cu prevederile art. 81 alin. (3) Cod penal, a fost condamnat definitiv la închisoare pe un termen 3 (trei) ani și 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată s-a respins ca neîntemeiată.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a constatat că, Mitrofan Nicolae dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, la data de 12.11.2017, în jurul orelor 05⁰⁰-06⁰⁰, în timp ce cet. Xxxxx Xxxxx, se afla la domiciliul ultimului, situat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, urmărind scopul satisfacerii poftelor sexuale, prin constrângere fizică și psihică a persoanei a doborât-o la pământ, a urcat peste ea și a încercat să o dezbrace de pantaloni, totodată cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legale nr. xxxx din 06.12.2017 vătămări corporale

neînsemnate, însă din cauze independente de voința făptuitorului aceasta nu și-a produs efectul, deoarece victima a fugit.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 27, 171 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi: *tentativă de viol, adică tentativă la raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Grosu Igor în numele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Mitrofan Nicolae să fie achitat.

3.1. În argumentarea cerințelor înaintate prin apelul declarat, considerând sentința atacată ca fiind una ilegală, avocatul Grosu Igor a făcut referire asupra următoarelor aspecte:

- instanța de judecată în pofida probelor administrate și examinate în cadrul cercetării judecătorești incorect a constatat circumstanțele faptei comise și le-a dat o apreciere eronată;

- instanța a apreciat critic declarațiile inculpatului și nu a supus analizei critice declarațiile părții vătămate care vin în contradicție și cu declarațiile martorului Cruglea Roman;

- declarațiile părții vătămate Xxxxx Xxxxx trezesc dubii și nu este exclus faptul că aceasta putea să depună cerere la poliție pe motiv de răzbunare, că a fost tentativă de viol sau pe motivul de a estorca bani de la Mitrofan Nicolae. Faptul estorcării banilor de la Mitrofan Nicolae ulterior nici nu a fost negat, doar că motivația a fost indicată pentru a se împăca;

- leziunile corporale depistate la partea vătămată, reieșind din localizarea și caracteristica lor, nicidecum nu sunt caracteristice pentru viol și coincid cu declarațiile lui Mitrofan Nicolae;

- potrivit art. 8 alin. (3) CPP, concluziile despre vinovăția persoanei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului și nu invers;

- a fost neglijat principiul prezumției nevinovăției, un principiu esențial al procesului penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iulie 2020, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către avocatul Grosu Igor în numele inculpatului, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea hotărârii adoptate, instanța de apel a menționat că, instanța de fond examinând cauza penală în privința lui Mitrofan Nicolae a verificat

complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate pe caz o apreciere legală din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

În baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale, examinate și apreciate de către prima instanță, suplimentar apreciate de către instanța de apel prin o verificare multilaterală de fapt și de drept a circumstanțelor cauzei și a sentinței adoptate pe caz, instanța de apel a conchis că prima instanță întemeiat și legal a ajuns la concluzia privind confirmarea vinovăției aduse lui Mitrofan Nicolae de comiterea infracțiunii comunicându-i că a fost bătută de către Mitrofan Mihail care locuiește într-o mahala cu el (f.d. 31).

Vinovăția inculpatului Mitrofan Nicolae a fost confirmată și prin probele cercetate în instanța de fond, suplimentar apreciate de către instanța de apel prin o verificare de fapt și de drept a circumstanțelor cauzei: plângerea (denunțul) din 01.12.2017 (f.d. 6); cererea din 12.11.2017, prin care cet. Xxxxx Xxxxx a solicitat IP Soroca a fi luate măsuri cu cet. Mitrofan Nicolae, care la data de 12.11.2017 a încercat să întrețină cu ea un raport sexual forțat (f.d. 9); comunicarea telefonică nr. 7511 din 12.11.2017 ora 07.20, parvenită de la Veisa Vasile prin care comunică că la 12.11.2017, la poarta gospodăriei sale la pământ se află o tânără care are fața însângărată (f.d.7); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 28.11.2017 cu fototabelul în care sunt fixate rezultatele cercetării gospodăriei cet. Mitrofan Nicolae amplasată în s. Xxxxx Xxxxx (f.d. 16-21); raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 06.12.2017 conform căruia la examinarea medico-legală a documentelor medicale a cet. Xxxxx Xxxxx din 12.11.2017 s-au determinat vătămări corporale neînsemnate (f.d. 38-39); procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.12.2017 cu fototabelul în care sunt fixate rezultatele cercetării a o pereche de blugi pentru doamnă, de culoare neagră, ridicați de la cet. Xxxxx Xxxxx, la care este deteriorat fermoarul, iar în regiunea genunchilor se observă pete de noroi (f.d. 43-44); corpurile delict: o pereche de blugi împachetați într-o sacoșă din polietilenă de culoare neagră (f.d. 46).

Probele administrate de organul de urmărire penală în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală și cercetate în ședința instanței de fond și instanța de apel indică la prezența faptului de tentativă de viol săvârșită de Mitrofan Ivan față de Xxxxx Xxxxx, care corect a fost calificat în temeiul art. 27, 171 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a respins apelul avocatului Grosu Igor în numele inculpatului și alegațiile părții apărării prin care se invocă în esență că, declarațiile părții vătămate Xxxxx Xxxxx trezesc dubii și nu este exclus faptul că aceasta putea să depună cerere la poliție pe motiv de răzbunare, că a fost tentativă de viol sau pe

motivul de a estorca bani de la Mitrofan Nicolae, or, audierea părții vătămate s-a efectuat în fața instanței, în ședință de judecată, cu preîntâmpinarea acesteia de răspunderea penală conform art. 312-313 Cod penal, asumându-și angajamentul de a declara adevărul, motiv din care instanța de apel nu pune la îndoială veridicitatea acestei probe.

Totodată, declarațiile părții vătămate coroborează și sunt confirmate prin concluzia raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 06.12.2017, prin care s-a constatat că pe corpul lui Xxxxx Xxxxx s-au depistat vătămări corporale (f.d. 38-39). Este de remarcat faptul că modalitățile acțiunilor violente întreprinse de inculpatul Mitrofan Ivan asupra părții vătămate Xxxxx Xxxxx, descrise și consemnate în procesul-verbal de audiere a părții vătămate Xxxxx Xxxxx în ședința instanței de fond, coroborează cu concluzia expertizei judiciare nr. xxx din 06.12.2017. Astfel, partea vătămată a menționat că inculpatul a aplicat și lovituri față de aceasta în regiunea feței, a urcat cu picioarele pe ea pentru a o imobiliza.

Declarațiile părții vătămate sânt absolut veridice, fondate pe situația de fapt și au fost confirmate prin materialele cauzei. Partea vătămată a indicat clar, că toate acțiunile violente a inculpatului au fost orientare spre a întreține un raport sexual cu ea, contrar voinței sale. Veridicitatea circumstanțelor descrise de partea vătămată este confirmată și prin declarațiile martorului Cruglea Roman, din care reiese că intenția inculpatului Mitrofan Ivan de a întreține un raport sexual cu Xxxxx Xxxxx a apărut încă la momentul când serveau bere la domiciliul inculpatului. Astfel, convingerea părții vătămate Xxxxx Xxxxx, cu referire la intenția inculpatului Mitrofan Ivan de a întreține un raport sexual cu ea contrar voinței acesteia în circumstanțele relatate, corespund adevărului și nu există motive de a le atribui caracter declarativ.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului, care în temeiul pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a hotărârilor judecătorești, în latura stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei hotărâri de prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului părții apărării, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Din textul recursului rezultă că, recurentul este de acord cu starea de fapt

stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite și din aceste considerente, instanța de recurs nu se va expune asupra acestor aspecte, însă recurentul își exprimă dezacordul cu pedeapsa aplicată inculpatului, astfel semnalând temeiul de casare stipulat de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de către instanțele de fond, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, instanța de recurs consideră că, pedeapsa individualizată inculpatului, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale.

Astfel, Colegiul penal remarcă că, argumentele recurentului privind stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, sunt nefondate, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Subsecvent celor expuse, instanța de recurs reține că, instanțele de fond au dat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, că și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, că anterior nu a fost condamnat, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, și corect au conchis că corijarea acestuia poate avea loc doar prin stabilirea unei pedepse privative de libertate, iar aplicarea unei pedepse mai blânde, nu va duce la atingerea scopului susmenționat.

Referitor la solicitarea privind aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal, Colegiul penal atestă că în cererea de apel declarată de avocatul Grosu Igor în numele inculpatului nu au fost invocate astfel de cerințe.

În acest sens, Colegiul penal ține să menționeze că, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel. Din materialele cauzei rezultă că, sentința primei instanțe prin care a fost constatată vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 171 alin. (1) Cod penal, a fost atacată în latura stabilirii vinovăției și încadrării juridice a faptei.

Astfel, reieșind din cele enunțate, Colegiul penal constată că, pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art. 61 alin.(2) Cod penal - restabilirea echității sociale, corectarea inculpațiilor, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpațiilor, cât și a altor persoane, din care motive se impune soluția a declara inadmisibil recursul de pe rol, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iulie 2020, în cauza penală în privința lui **Mitrofan Nicolae Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **17 februarie 2021**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana